

5. tanulmány

Próféták kiáltó szava

Július 27., szombat délután

Isten sosem hagyta egyházát tanúbizonyság nélkül. A próbák és megpróbáltatások, ellenállás és üldöztetés jelenetei közben, erkölcsi sötétség közepette, amelyben az egyház élt, mindig voltak Istennek alkalmas eszközei, akik vállalták a munkát, majd pedig előbbre és felfelé vittek. Pátriárák és próféták által nyilatkoztatta ki igazságát népének... A próféták is Isten szavát hallották, akiket rendkívüli feladatra hívott el és rendkívüli üzenettel bízott meg. Ő küldte őket, hogy ismételjék szavait újból és újból. Olyan üzenetet küldött számukra, amely nem volt emberek útja és módja szerint való. Ezt adta ajkukra, ezt hirdették. Biztosította őket, hogy a Szentlélek oldja meg nyelvüket, ad ajkukra szavakat...

Lehet, hogy nem tetszik az üzenet azoknak, akiknek éppen küldetett. Nem kíváncsiak újabb ismeretre, hanem csak eddigi útjaikat akarják folytatni. Ám az Úr feddésével felriasztotta őket, megróttá eljárásukat, életmódjukat. Új életet öntött azokba, akik őrhelyükön aludtak, a hűtlen őrállókba. Feltárta felelősségeiket, nevezetesen, hogy a nép biztonságáért számadással tartoznak. Legyenek olyan őrállók, akik éjjel-nappal éberen őrködnek. Ismerjék fel az ellenséget, riasszák fel a népet, hogy mindenki helyén legyen azért, hogy az éber ellenség kárt ne tehessen bennük. – *Bizonyágtételek a prédikátoroknak*, 404–405. o.

A Messiás majd királyi családból születik, mert a Jákob által adott próféciaiban így szól az Úr: „Nem múlik el Júdatól a fejedelmi bot, sem a vezéri pálca térdei közül; míg eljő Siló és a népek néki engednek.” (1Móz 49:10) (...)

A Messiásnak e földön végzendő munkáját Isten szintén pontosan vázolta: „Akin az Úrnak lelke megnyugszik; bölcsességnek és értelemnek lelke, tanácsnak és hatalomnak lelke, az Úr ismeretének és félelmének lelke. És gyönyörködik az Úrnak félelmében.” (Ésa 11:2–3) Akit Isten így felkent, azért küldte el, hogy „a szegényeknek örömet mondjon; hogy bekösse a megtört szívűeket, hogy hirdessen a foglyoknak szabadulást, és a megkötözötteknek megoldást. Hogy hirdesse az Úr jókedvének esztendejét és Isten bosszúállásának napját; hogy megvigasztaljon minden gyászolót; hogy tegyen Sion gyászolóira, adjon nekik ékességet a hamu helyett, örömmel kenetét a gyász helyett, dicsőségnek palástját a csüggedt lélek helyett, hogy igazság fáinak neveztesse, az Úr palántáinak, az Ő dicsőségére” (Ésa 61:1–3). – *Az apostolok története*, 223–224. o.

Isten a világosság hordozóit hívja el, hogy terjesszék a földön a Krisztustól áradó világosságot, békét és örömet. Egyszerű embereket használ fel, akik tudatában vannak saját gyengeségeiknek, és nem gondolják, hogy tőlük függ Isten munkája. Ők nem feledik, hogy milyen szolgálatot vár el Isten – jószavakat és cselekedeteket, melyekkel bemutathatják Krisztus kegyelmének erejét... Nemsokára a földön elhangzik az utolsó kegyelmi felhívás. A mennyei angyalok régóta várják, hogy az emberi eszközök együttmunkálkodjanak velük az elvégzendő nagy munkában. Ők rád is várnak. Oly hatalmas a munkamező, olyan átfogó a terv, hogy minden megszentelt szív kötelességének fogja érezni, hogy a mennyei hatalom eszközeként munkába álljon. – *In Heavenly Places*, 314. o.

Július 28., vasárnap – Vissza-visszatérő felhívás az igazságosságra

Isten haragra gerjelt, mert népe királyt követelt. És haragjában királyt adott nekik. Mindezek mellett elküldte Sámuelet, hogy magyarázza el részletesen a népnek, hogy a körülöttük élő nemzeteknek milyen királyaik vannak: nem olyanok, mint a bírák, akik az Úr útjára tanítják az embereket, mint korábban Izrael elöljárói, és akik ítéletet hoznak az

egyházi és állami kérdésekben; a király felmagasztalja magát, uralkodónak kijáró tiszteletet vár el, adókat és nehéz sarcot vet ki a népre, elnyomja őket, és Isten nem fogja az egyiptomi fogságból való meneküléshez hasonlóan megszabadítani őket, amikor majd panaszkodni fognak nehézségeik miatt, és nem hallja meg kiáltásaikat. – *Spiritual Gifts*, 4. köt., 67. o.

Ha az emberek saját útjukra indulnak anélkül, hogy kikérnék Istennek tanácsát, vagy ellenkeznek akarataival, az Úr elengedi őket, hogy keserű tapasztalataik beláttassák velük cselekedetük téves voltát, és bűnbánatra késztessek őket. Az emberi bölcsesség és kevélység csakhamar veszedelmes vezetőnek bizonyul. Előbb lesz átok, mint áldás az, amit az emberi szív az Isten akarata ellenére megkíván.

Isten elvárta, hogy népe az áldások forrásának és törvényadójának tekintse. Mert tőle való függésének tudatában állandóan közelebb kell jutnia hozzá. Ennek következtében pedig fennköltté, nemessé növekedik, és méltóvá lesz a választott nép az isteni elhíváshoz. De ha embert ültetnek a trónra, a szívüket, a gondolataikat elvonja Istentől, hogy inkább emberi erőben, mint az isteni hatalomban bízzanak. Sőt a király bűne őket is bűnre csábíthatja, mígnem elválasztja a nemzetet Istentől. – *Pátriárkák és próféták*, 605–606. o.

Istennek népével való minden bánásmódja, melyet szeretete és kegyelme hat át, szigorú és pártatlan igazságosságának legszembetűnőbb bizonyítéka. Ezt szemlélteti a héber nép története is. Isten nagy áldást adott Izraelnek. Irántuk való gyengéd szeretetét az Ige meghatóan ábrázolja: „Mint a fészken felrebbenő sas, fiai felett lebeg, kiterjeszti felettük szárnyait, felveszi őket, és tollain emeli őket: egymaga vezette őt az Úr.” (5Móz 32:11–12) Mégis milyen gyors és szigorú büntetéssel látogatta meg őket bűneikért! – *Pátriárkák és próféták*, 469. o.

Akik Krisztus Jézusban új teremtmények... nem találnak többé örömet a régi élvezetekben, hanem az Isten Fiában való hit által nyomdokait követik, az Ő jellemét tükrözik vissza és „megtisztítják magukat, amint Ő is tiszta”. Amit régen gyűlöltek, azt most szeretik; s amit régeb-

ben szerettek, azt most gyűlölik. Akik azelőtt büszkék és akaratosak voltak, most nyájasak és alázatosak; akik azelőtt a hiúság és az önérzet rabjai voltak, most szerények és komolyak lesznek. Az iszákos mértéketlen és józan, a szemérmetlen pedig erényes lesz. A világ hiú szokásait elhagyják. Az igaz keresztény nem a „külső dísz” keresi, hanem a „szívnek elrejtett emberé”-t, „a szelíd és csendes lélek romolhatatlanságával” (1Pt 3:3–4). – *Jézushoz vezető út*, 58. o.

Július 29., hétfő – Ámós

Isten országa ügyének milyen sok hasznos és megbecsült szolgálja nyert már kiképzést a legegyszerűbb kötelességek végzése és a legnehezebb élethelyzetek, körülmények között! Bár Mózes Egyiptom jövőendő uralkodója volt, Isten mégsem állíthatta közvetlenül a királyi udvarból arra a helyre, amelyre kiszemelte. Csak miután negyven évig hűséges pásztor volt, hívta el Isten népe szabadítójául. Gedeont a csépléstől hívta el az Úr, hogy mint kezének eszköze megmentse Izráel seregét. Elizeusnak az ekét kellett otthagynia, hogy Isten parancsát teljesítse. Ámos földműves volt, amikor az Úr üzenetet bízott rá.

Aki Isten munkatársa lesz, sok nehéz és kellemetlen munkát kell elvégeznie, ezért bölcsen válasszuk meg a tanulásunk módját a jellemünkhöz és hivatásunkhoz illően. – *Az evangélium szolgálói*, 332–333. o.

Ilyen bűnök származtak abból, hogy Jeroboám felállította a két aranyborjút. Az istentisztelet megalapozott formáitól való első eltérés a bálványimádás durvább formáinak bevezetéséhez vezetett, míg végül az ország majdnem minden lakosa a természetimádás csábító szokásainak hódolt. Alkotójáról elfeledkezve, „mélységesen megromlottak” (Hós 9:9). – *Próféták és királyok*, 282. o.

„A jóra törekedjétek, ne a rosszra, akkor életben maradtok, és veletek lesz az Úr, a Seregek Istene – ahogy mondogatjátok. Gyűlöljétek a rosszat, szeressétek a jót, szerezzetek érvényt a törvénynek a kapuban! Talán megkegyelmez József maradékának az Úr, a Seregek Istene.” (Ám 5:4–5, 14–15)

Azok túlnyomó többsége, akik hallották a felhívásokat, nem fordították hasznukra. Megátalkodott gonosz vágyukkal annyira ellentétben álltak Isten küldötteinek szavai, hogy a bétheli bálványimádó pap ezt az üzenetet küldte Izráel uralkodójának: „Összeesküvést szít ellened Ámósz Izráel népe körében. Nem tűrhetsz el az ország az ő beszédeit!” (Ám 7:10)

Hóseás útján az Úr kinyilatkoztatta: „Amikor gyógyítani akartam Izráelt, lelepleződött Efraim bűne és Samária gonoszsága.” „Izráel ellen saját gőgje tanúskodik, mert nem tértek meg Istenükhöz, az Úrhoz, és ezek ellenére sem keresték őt.” (Hós 7:1, 10)

Az Úr nemzedékről nemzedékre elnéző volt makacs gyermekeivel szemben. Kihívó lázadásuk ellenére még mindig vágyott arra, hogy szabadítójukként nyilatkoztassa ki önmagát. „Mit csináljak veled, Efraim? – kiáltotta. – Mit csináljak veled, Júda? Húségeitek csak olyan, mint a reggeli felhő, vagy mint a korán tűnő harmat.” (Hós 6:4) – *Próféták és királyok*, 284–285. o.

Július 30., kedd – Mikeás

Isten nem fog irgalmat tanúsítani azok iránt, akik irgalmatlanul viseltetnek a segítséget kérőkkel szemben. Az embertársi igazi szimpátia az a jel, amely megkülönbözteti az istenfélőket és Őt szeretőket azoktól, akik semmibe veszik törvényét... Isten a gyengék, a vakok, a sánták, az özvegyek és az árvák teherviselésének felelősségét ruházza rájuk, de a legtöbben semmit sem tesznek ez irányba. Az ilyen emberek megmenntése érdekében Istennek gyakran a szenvedés vesszőjével kell lesújtania, és a segítségre és együttérzésre szorulókhöz hasonló helyzetbe vezeti őket. – *Jótekonyság*, 242. o.

A farizeusok csak megvetették és elítélték őket. Krisztus pedig Istennek az atyai háztól elidegenedett, de az Atya által el nem felejtett gyermekeit üdvözölte bennük. Nyomorult és bűnös voltuk miatt még inkább szánta őket. Minél távolabb tévedtek tőle, annál mélységesebben vágyakozott megmentésükre, és annál nagyobb áldozatot volt hajlandó szabaddulásukért hozni.

Izrael tanítói mindezt megtanulhatták volna a szent tekercekből, amelyek őrzésével és magyarázásával büszkélkedtek. Vajon nem írta-e a halálos bűnbe esett Dávid, hogy „tévelygek, mint valami elveszett juh: keresd meg a Te szolgádat” (Zsolt 119:176)? Nem tett-e Mikeás tanúságot Istennek a bűnösök iránti szeretetéről, amikor ezt mondta: „Kicsoda olyan Isten, mint Te, aki megbocsátja a bűnt, és elengedi öröksége maradékának vétkét?! Nem tartja meg haragját örökké, mert gyönyörködik az irgalmasságban.” (Mik 7:18) – *Krisztus példázatai*, 186. o.

Az Úr nem kényszeríti az embert, hogy igazságot cselekedjen, szeresse az irgalmasságot, és alázatosan járjon Isten előtt; hanem elé tárja a jót és a gonoszt, és megmutatja, hogy milyen következményekkel jár egyik vagy másik követése. Krisztus hív: „Kövessetek engem”. Azonban sosem kényszerít arra, hogy nyomdokain járjunk. Ha követjük Őt, akkor az szabad választásunk következménye lesz. Krisztus életét és jellemét szemlélve megszületik bennünk az erőteljes vágy, hogy hozzá hasonlóvá váljunk jellemben, és igyekezzünk még jobban megismerni az Urat. – *The Advent Review and Sabbath Herald*, 1896. március 31.

Krisztus azonban az egyházra, mint szervezetre helyezi a felelősséget az egyház minden egyes bűnbe esett tagjáért; az egyháznak az a kötelessége, hogy figyelmeztesse, fegyelmezze, és ha lehet, állítsa helyre őket...

Minden igazságtalansággal szemben lelkiismeretesen járj el! Ints minden lelket, aki veszélyben forog! Ne hagyj magára senkit, hogy megcsalja önmagát! Nevezd a bűnt mindig a valódi nevével! Jelentsd ki azt, amit Isten mondott a hazugságról, a szombattörvény megszegéséről, a lopásról, a bálványképek imádásáról és minden más gonoszról... Azok, akik a bűn elkövetését választják, megtagadják Krisztust. Az egyháznak meg kell mutatnia, hogy nem szentesíti, nem hagyja jóvá tetteiket, különben maga az egyház becsteleníti meg Urát. Az egyháznak mindig azt kell mondania a bűnről, amit Isten mondott és mond róla. Az egyháznak úgy kell foglalkozni a bűnnel, amint azt Isten előírta, és akkor az egyház cselekedeteit jóváhagyják majd a mennyben is. – *Jézus élete*, 805. o.

Július 31., szerda – Ezékiel

A mindenütt uralkodó bőség fényűzést és gőgöt szült. A tétlenség és gazdagság megkeményítette a szíveket, amelyeket sohasem sanyargatott nélkülözés, és nem sújtott a bánat. A gazdagság és kényelem táplálta a gyönyör szeretetét, és az emberek érzéki élvezetekbe merültek. „Ímé, ez volt vétke Sodomának, a te öcsédnek – mondja Ezékiel – kevélység, eledel bősége és gondtalan békesség volt nála és leányainál, de a szűkölködőnek és szegénynek kezét nem fogta meg. És felfuvalkodának s cselekedének utálatosságot előttem, és elveszítém őket, mikor ezt megláttam.” (Ezék 16:49–50) Semmit sem kívánnak az emberek jobban, mint a gazdagságot és a kényelmet, pedig ez szülte azokat a bűnöket, amelyek a síkság városainak pusztulását okozták. Haszontalan, tétlen életük miatt áldozatul estek Sátán kísértéseinek, és eltorzították Isten képmását. Inkább sátáni, mint isteni jellemvonásokat tükröztek. Az emberiség legnagyobb átka a tétlenség, mert erkölcstelenséget és bűncselekményeket von maga után. Gyengíti az értelmet, csökkenti a felfogóképességet, és megrontja a lelket. Sátán lesben áll, készen arra, hogy tönkretegye a vigyázatlant, aki szabad idejével alkalmat kínál neki arra, hogy valamilyen vonzó álarc leple alatt hozzá férközzön. Akkor a legsikeresebb, amikor az embert tétlen óráiban kísérti meg. – *Patriárkák és próféták*, 156. o.

A Szentlélek Ezékiel által kijelentette: „És állítok föléjük egyetlenegy pásztort, hogy legeltesse őket. [...] Az elveszettet megkeresem, s az elűzöttet visszahozom, s a megtöröttet kötözgetem, s a beteget erősítem. [...] És szerzek övelük békességnek frigyét. [...] És nem lesznek többé prédául a pogányoknak, [...] és laknak bátorságosan, s nem lesz, aki feljessze őket.” (Ezék 34:23, 16, 25, 28)

Krisztus magára alkalmazta ezeket a próféciákat, és megmutatta, milyen ellentét feszül a saját és Izrael vezetőinek jelleme között... A farizeusok nem vették észre, hogy ezek a szavak ellenük irányulnak... Az ihletett Ige híven írja le a hamis pásztorokat: „A gyöngéket nem erősítették, és a beteget nem gyógyítottátok, s a megtöröttet nem kötözgették, s az elűzöttet vissza nem hoztátok, [...] hanem keményen és kegyetlenül uralkodtatok rajtuk.” (Ezék 34:4) – *Jézus élete*, 476–478. o.

Az élet minden tette, bármilyen kicsiny is, vagy jót, vagy rosszat hordoz magában. A legkisebbnek tűnő feladat hűséges elvégzése vagy elmulasztása ajtót nyithat az élet leggazdagabb áldásai vagy legnagyobb csapásai előtt. Kicsiny dolgok teszik próbára a jellemet. A naponként vidám, készséges szívvel végrehajtott egyszerű, önmegtagadó cselekedetekre Isten örömmel tekint. Nem önmagunkért kell élnünk, hanem másokért. Csak akkor lehet az életünk áldás, ha önmagunkat elfelejtve ápoljuk magunkban a szerető, segítőkész lelket. Az apró figyelmeségek, a kicsi, egyszerű szívességek az élet örömeit alkotják, elmulasztásuk pedig nem kis részük van az ember boldogtalanságában. – *Pát-riárkák és próféták*, 158. o.

Augusztus 1., csütörtök – Ézsaiás

Csak kevesen bánkódnak szívből a bűneik miatt, kevesen vannak, akikben mély meggyőződés él meg nem újult természetük romlottságáról. Nem cserélték kőszívüket hússzívra. Kevesen hajlandók rázuhanni a sziklára, hogy összezúzódjanak rajta.

Nem számít, ki vagy és milyen volt azelőtt az életed, egyedül csak az Isten által kijelölt úton menekülhetsz meg. Bűnbánatra kell jutnod. Tehetetlenül Jézus Krisztusra, a sziklára kell zuhannod. Érezned kell, hogy orvosra van szükséged, és a bűn egyedüli gyógyszerére: Krisztus vérére. Ezt a gyógyszert csak Isten iránti bűnbánattal és az Úr Jézus Krisztusba vetett hit által biztosíthatod magadnak. Ebből a szempontból sokak életében még ezután kell elkezdődnie a lelki megújulásnak, pedig kereszténynek, sőt Krisztus igehirdetőinek vallják magukat. Akárcsak a régi farizeusok, sokan közületek nem érzik, hogy megváltásra van szükségük. Önelégültek vagytok és önmagatokat dicsőítitek. Krisztus ezt mondta: „Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket.” (Mk 2:17) Krisztus vére csak azokon segít, akik tudják, hogy rászorulnak tisztító hatalmára. – *Bizonyságtételek*, 5. köt., 218. o.

Az ellenségnek sikerült elferdíteni az igazságot, és az emberek szívébe a nyereség utáni önző vágyat elhinteni. „És eltávozott a jogosság, és az igazság messze áll, mivel elesett a hűség az utcán, és az egyenesség

nem juthat be.” (Ésa 59:14) A nagyvárosokban sokan élnek szegénységben és nyomorban, élelmet, hajlékot és ruházatot nélkülözve, miközben ugyanabban a városban vannak olyanok is, akik sokkal többel rendelkeznek, mint amit a szívük megkíván, bőségben élnek, pazarul bebútorozott házakra és személyes ékszerekre költik a pénzüket, vagy ami még rosszabb, érzéki vágyaik kielégítésére, alkoholra, dohányra és más, az elmét megrontó dolgokra, amelyek kizökkentik egyensúlyából az értelmet, és lealacsonyítják a lelket. Az éhező emberek kiáltásai feljutnak Isten elé, miközben a kizsákmányolás és elnyomás különböző formáit követve egyesek hatalmas vagyonra tesznek szert. – *Lift Him Up*, 356. o.

Csak Krisztus módszerével lehet igazán az emberekhez férkőzni. A Megváltó az emberek közé vegyült. Javukat akarta. Együttérzést tanúsított irántuk, megnyerte a bizalmukat. Azután így szólt hozzájuk: „Kövessetek engem!”

Személyes szolgálattal kell az emberek közelébe férkőzni. Ha kevesebb időt fordítanánk a prédikálásra, és többet a személyes szolgálatra, nagyobb eredményt látnánk. A szegények terhein könnyíteni, a beteget gondozni, a szomorkodókat és gyászolókat vigasztalni, a tudatlanoakat tanítani, a tapasztalatlanokat tanácsolni kell. Sírjunk a sírókkal, és örüljünk az örülőkkel! A meggyőzés erejével, az ima hatalmával – Isten szeretetének erejével – ez a munka nem lesz, nem lehet gyümölcstelen. – *A nagy Orvos lábnyomán*, 143. o.

Augusztus 2., péntek – További tanulmányozásra

Próféták és királyok: „Ésaiás elhívása” című fejezet.